

Н. М. Фіалко

Бажал Іван Гаврилович

БАЖАЛ Іван Гаврилович (29. 12. 1929, м. Ромни Сум. обл. – 20. 07. 1982, Київ) – хімік-технолог. Брат [М. Бажала](#). Доктор технічних наук (1973), професор (1980). Державна премія України в галузі науки і техніки (1994, посмертно). Закін. Київ. технол. інститут харчової промисловості (1955). Працював інж. на цукр. заводі (1955–57); 1960–62 – молодший науковий співробітник Центр. НДІ цукр. промисловості; 1963– 68 – старший науковий співробітник Інституту заг. і неорган. хімії АН УРСР; 1968–73 – старший науковий співробітник, 1973–77 – завідувач відділу Інституту колоїд. хімії та хімії води АН УРСР; 1977–82 – завідувач відділу Інституту тех. теплофізики АН УРСР. Наукові дослідження у галузі теорії й практики кристалізації цукру, цукр. виробництва, зокрема підвищення врожайності та цукристості цукр. буряків, вдосконалення технології цукр. виробництва в Україні.

Основні праці

Вакуум-аппараты непрерывного действия для уваривания сахарных утфелей. Москва, 1970 (співавтор); Процеси і апарати харчових виробництв: Зб. задач. К., 1972 (співавтор); Переконденсация в дисперсных системах. К., 1975 (співавтор).

Бібліографічний опис:

Бажал Іван Гаврилович / Н. М. Фіалко // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2003. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-38796>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).